

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/149/2021
Identifikačné číslo spisu:	1214207146
Dátum vydania rozhodnutia:	26.01.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Šobichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:1214207146.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: Negotiant s.r.o., so sídlom v Bratislave, Za kasáreňou 1, IČO: 35 967 587, zastúpenej: Advokátska kancelária AŠTARY, s. r. o., so sídlom v Žiline, Mariánske námestie 29/6, IČO: 53 588 452, proti žalovanej: X.. E. V. K., narodená dňa XX.XX.XXXX, bytom v J., K. XXX/X, zastúpenej advokátkou: JUDr. Frederikou Birkovou, so sídlom v Košiciach, Strojárska 11/C, o zaplatenie 2.498,74 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 16 C 130/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 2. decembra 2020, sp. zn. 15 Co 146/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná n e m á nárok na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 25. apríla 2017, č. k. 16 C 130/2016-297, zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania (I. výrok); uložil žalovanej povinnosť zaplatiť sumu 2.498,74 eur s príslušenstvom (II. výrok); o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že ho priznal žalobkyni voči žalovanej v plnom rozsahu (III. výrok).

1.

2.

2.1. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 2. decembra 2020, sp. zn. 15 Co 146/2017, rozhodol tak, že výrok, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie potvrdil (I. výrok); vo výroku, ktorým súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.498,74 eur s úrokmi z omeškania zmenil tak, že žalobu zamietol (II. výrok); výrok o nároku na náhradu trov konania zmenil tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (III. výrok); žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (IV. výrok).

2.2. Žalobkyňa sa v konaní domáhala od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom z bezdôvodného obohatenia z vymoženej náhrady trov súdneho konania v sume 2.396,06 eur, náhrady trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní v sume 86,18 eur a z náhrady súdneho poplatku za

vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v sume 16,50 eur, ktoré žalobkyňa uhradila na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 19. novembra 2008, č. k. 45 C 108/2008-78, ktorý bol neskôr zrušený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 26. septembra 2013, sp. zn. 3 Co 383/2012.

2.3. Odvolací súd konštatoval, že rozhodovanie o náhrade trov súdneho konania je integrálnou súčasťou súdneho konania ako celku. V sporovom konaní jej hlavným vyjadrením je zásada úspechu v konaní, premietnutá do náhrady trov konania (a to ako podľa § 142 OSP tak aj podľa § 255 CSP). V prejednávanej príhode sa žalovaná (pre zrozumiteľnosť odvolací súd v popise priebehu konania označoval strany sporu v procesnom postavení ako vystupovali v odvolacom konaní) v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II, sp. zn. 45 C 108/2008, v procesnom postavení žalobkyne, domáhala voči žalobkyni (v tom konaní žalovanej) zaplata sumy 1.659,70 eur (50.000,- Sk), Okresný súd Bratislava II jej žalobu zamietol rozsudkom zo dňa 19. novembra 2008, č. k. 45 C 108/2008-78, a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania 410,28 eur (12.360,- Sk). O odvolaní žalovanej rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 31. marca 2011, č. k. 3 Co 207/2009-105 tak, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II zmenil a uložil žalobkyni (v tom postavení žalovanej) zaplatiť sumu 1.659,70 eur s príslušenstvom ako aj náhradu trov konania 2.396,06 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 121/2011, rozhodol o dovolaní žalobkyne (v tom postavení žalovanej) tak, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. marca 2011, č. k. 3 Co 207/2009-105, zrušil v celom rozsahu a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd, po zrušení jeho rozsudku dovolacím súdom, opätovne rozhodujúc o odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie zo dňa 19. novembra 2008, č. k. 45 C 108/2008-78, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil z dôvodu, že v priebehu konania došlo k uhradeniu žalovanej sumy 1.659,70 eur, ako aj trov konania 2.396,06 eur a trov exekúcie 86,18 eur a 16,50 eur žalobkyňou (v tom postavení žalovanou) a žalovaná (v tom postavení žalobkyňa) žalobu späť nezobrala. Meritom veci sa už odvolací súd nezaoberal. Odvolací súd rozhodol aj o trovách konania a to tak, že žalovanej (v tom postavení žalobkyni) uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni (v tom postavení žalovanej) náhradu trov konania vo výške 593,06 eur.

2.4. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice II. sp. zn. 18 C 441/2015 odvolací súd zistil, že Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 9. augusta 2017, č. k. 18 C 441/2015-263, zamietol žalobu žalobkyne (v rovnakom postavení ako v prejednávanej veci), ktorou sa domáhala od žalovanej (v tom postavení ako v prejednávanej veci) vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.659,70 eur a úrokov z omeškania vyčíslených pevnou sumou 597,92 eur, ktoré uhradila v exekučnom konaní vedenom na základe exekučného titulu, rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31. marca 2011, č. k. 3 Co 207/2009-105, neskôr zrušeného dovolacím súdom. Dôvodom zamietnutia žaloby bol záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého žalovaná nebola povinná zaplatiť žalobkyni sprostredkovateľskú odmenu, náklady ani zmluvnú pokutu v celkovej výške 1.659,70 eur. O odvolaní žalobkyne rozhodol odvolací súd (Krajský súd v Košiciach) rozsudkom zo dňa 25. októbra 2018, sp. zn. 3 Co 339/2017, tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

2.5. Vzhľadom na uvedené skutočnosti podľa názoru odvolacieho súdu až v konaní Okresného súdu Košice II. sp. zn. 18 C 441/2015 v spojení s konaním odvolacieho súdu sp. zn. 3 Co 339/2017, bolo vyriešené meritom veci, hmotnoprávny nárok (spor o nárok na sprostredkovateľskú odmenu, poplatky a zmluvnú pokutu vo výške 1.659,70 eur) tak, že v konečnom dôsledku bola v konaní vo veci samej úspešná žalovaná. Je pravdou, že rozhodnutie, na základe ktorého žalobkyňa uhradila žalovanej trovy konania (č. k. 3 Co 207/2009-105 zo dňa 31. marca 2011) bolo zrušené dovolacím súdom, v konaní sa však pokračovalo ďalej, pričom len z dôvodu medzitým uhradenej istiny, ako aj trov konania, žalobkyňou v rámci exekučného konania (ako aj v dôsledku nezobratia žaloby späť žalovanou, v tom konaní v postavení žalobkyne), nedošlo k vyriešeniu merita sporu. Toto bolo vyriešené, ako je uvedené vyššie, až v konaní Okresného súdu Košice II sp. zn. 18 C 441/2015 v spojení s konaním Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 Co 339/2017 tak, že v konaní o hmotnoprávnom nároku bola úspešná žalovaná. Keďže rozhodovanie o náhrade trov konania je ovládané zásadou úspechu strany sporu v konaní, úspešná žalovaná má aj nárok na náhradu trov konania, ktoré musela v konaní pred Okresným súdom Bratislava II., sp. zn. 45 C 108/2008, v spojení s konaním pred Krajským súdom v Bratislave sp. zn. 3 Co 207/2009, vynaložiť na bránenie svojich práv. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.498,74 eur s príslušenstvom zamietol, keď za dôvodnú považoval aj námietku žalovanej, podľa ktorej

by jej nevznikli náklady spojené s exekučným konaním (86,18 eur a 16,50 eur) v prípade, ak by žalobkyňa bola svoju povinnosť voči nej splnila dobrovoľne. Rovnako, s prihliadnutím na zásadu úspechu v konaní v súvislosti s rozhodovaním o náhrade trov konania, odvolací súd neprihliadol na odvolacie námietky žalobkyne, týkajúce sa konštitutívneho charakteru rozhodnutia o náhrade trov konania, a to aj s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 1 Cz 35/88 a sp. zn. 28 Cdo 2319/2016.

2.6. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým tento zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania prebiehajúceho na Okresnom súde Košice II., sp. zn. 18 C 441/2015, keďže toto konanie bolo už právoplatne skončené a ako zistil odvolací súd, dopytom na menovanom súde, vo veci nebolo podané dovolanie ani ústavná sťažnosť.

2.7. Odvolací súd výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 396 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s § 255 ods. 1 CSP, vecne potom úspechom žalovanej v konaní.

2

3

3.1. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu v rozsahu II. výroku podala včas dovolanie žalobkyňa, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 420 písm. f/ CSP a tiež z § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Navrhla rozsudok odvolacieho súdu v napadnutom rozsahu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

3.2. Žalobkyňa v súvislosti s porušením práva na spravodlivý súdny proces (§ 420 písm. f/ CSP) namietala nesprávny procesný postup odvolacieho súdu spočívajúci v opomenutí odvolacieho súdu vyzvať strany pred skončením odvolacieho pojednávania na prednes záverečných rečí podľa § 182 CSP v spojení § 378 ods. 1 CSP. Zo zápisnice z pojednávania je zrejmé, že odvolací súd si túto svoju povinnosť nesplnil a pred vyhlásením dokazovania za skončené a poradou senátu o rozsudku strany nevyzval na prednes záverečných rečí. Dôvodila, že odvolací súd je povinný vyzvať prítomné strany na prednes záverečných rečí bez ohľadu na to, či sú na pojednávaní prítomné obe procesné strany alebo len jedna z nich. Na podporu svojej argumentácie poukázala na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozsudok sp. zn. 2 Cdo 6/1998 a sp. zn. 1 Cdo 158/2010.

3.3. Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a/ žalobkyňa uviedla, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Odvolaciemu súdu vyčítala nesprávnosť jeho právneho záveru o tom, že nárok na náhradu trov konania závisí od hmotnoprávnej dôvodnosti žaloby. Podľa jej právneho názoru hmotnoprávna dôvodnosť žaloby ešte nezakladá nárok žalobcu na náhradu trov konania. Tento nárok má základ v procesnom práve a zakladá sa až (a len) právoplatným rozhodnutím súdu o jeho priznaní, ktoré má v tomto smere konštitutívnu povahu. Preto podľa žalobkyne ak takéto rozhodnutie neexistuje alebo bolo zrušené plnenie náhrady trov konania predstavuje bezdôvodné obohatenie toho, v koho prospech sa plnilo.

3.4. Podľa žalobkyne v jej prípade je splnená aj podmienka majetkového cenzu podľa § 422 CSP. V tejto súvislosti dôvodila, že napadnutý výrok o peňažnom plnení má povahu spotrebiteľského sporu. Ide tak o spor s ochranou slabšej strany, preto sa v jej prípade uplatňuje znížený majetkový cenzus podľa § 422 ods. 1 písm. b/ CSP.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadřila.

5. Najvyšší súd ako dovolací súd (ďalej len „dovolací súd“, resp. „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP, v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože nie je prípustné.

6. Žalobkyňa v rámci svojho dovolania poukázala na § 420 písm. f/ CSP a na § 421 ods. 1 CSP.

7. Vo vzťahu k námietke vyplývajúcej z § 420 písm. f/ CSP dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Podľa § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Pre prípustnosť dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP musí intenzita zásahu do procesných práv strany sporu v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu dosahovať mieru porušenia práva na spravodlivý proces. Ustanovenie § 420 písm. f/ CSP zakladá prípustnosť a dôvodnosť dovolania len v tom prípade, ak miera porušenia procesných práv strany, v dôsledku nesprávneho procesného postupu súdu, nadobudla značnú, výraznú, resp. relevantnú intenzitu porušenia práva sporovej strany na spravodlivý proces. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky.

11. Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že žalobkyňa namieta, že odvolací súd opomenul vyzvať strany pred skončením odvolacieho pojednávania na prednes záverečných rečí podľa § 182 CSP.

12. Podľa § 182 CSP ak súd pojednávanie neodročí, pred jeho skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

13. Z citovaného ustanovenia § 182 CSP vyplýva jednak procesná povinnosť súdu vyzvať strany na zhrnutie ich návrhov a vyjadriť sa k dokazovaniu i k právnej stránke veci, jednak tomu zodpovedajúce oprávnenie účastníka na „záverečnú reč.“ Ak súd sporovej strane znemožní prednesenie záverečnej reči v zmysle § 182 CSP takýto postup predstavuje zásah do základného práva na súdnu ochranu. Z obsahu zápisnice z pojednávania z 2. decembra 2020 vyplýva, že odvolací súd skutočne nevyzval žalobkyňu (resp. jej právneho zástupcu) pred skončením pojednávania na prednesenie záverečnej reči. Z obsahu zápisnice je však zrejmé, že odvolací súd po oboznámení sa s podstatným obsahom žaloby, rozsudkom súdu prvej inštancie, odvolaním žalovanej a vyjadrení strán, ako i po oboznámení sa s časťami pripojených spisov Okresného súdu Bratislava II a Okresného súdu Košice II, umožnil sa vyjadriť právnenému zástupcovi žalobkyne k skutkovej aj právnej stránke veci. Zo zápisnice tiež vyplýva, že žalovaná (odvolateľka) ani je právny zástupca na pojednávaní neboli prítomní. Zo zápisnice vyplýva, že právny zástupca žalobkyne vo svojom prednese uviedol, že na žalobe trvá, trvá na vyjadrení k odvolaniu žalovanej a na dôvodoch tam uvedených. Zhrnul svoje podstatné právne argumenty a aj poukazom na relevantnú judikatúru súdov dôvodil, že odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne. Svoj prednes ukončil návrhom na rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolaciemu súdu navrhol, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať žalobkyňi náhradu trov odvolacieho konania. Zo zápisnice následne vyplýva, že bezprostredne po prednese žalobkyne nasledovala porada senátu, po ktorej odvolací súd vyhlásil rozsudok.

14. Vychádzajúc z uvedeného možno konštatovať, že odvolací súd síce nepostupoval správne, keď nevyzval žalobkyňu (resp. jej právneho zástupcu) na záverečnú reč podľa § 182 CSP, na druhej strane na pojednávaní prítomný právny zástupca žalobkyne mal možnosť sa k veci a k dôkazom v plnej miere vyjadriť a predniesť svoju skutkovú a právnu argumentáciu a aj tak urobil. Nakoľko na pojednávaní nebola prítomná protistrana ani jej právny zástupca, uvedeným pochybením súdu nemohlo dôjsť ani k odopretiu práva žalobkyne reagovať v záverečnej reči na prednes protistrany. Dovolací súd preto dospel k záveru, že zásah do procesných práv žalobkyne nedosahuje takú intenzitu, aby predstavoval porušenie práva na spravodlivý proces, zakladajúci dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP. Napokon aj z uznesenia najvyššieho súdu z 30. novembra 2011, sp. zn. 1 Cdo 158/2010, na ktoré žalobkyňa

poukazuje, vyplýva, že záverečným zhrnutím a vyjadrením nie je len ten procesný úkon účastníka (jeho zástupcu), ktorý je takto označený aj formálne. Rovnaký záver tiež vyplýva z uznesenia najvyššieho súdu z 27. apríla 2021, sp. zn. I Obdo 81/2020.

15. Námitka, že namietaným postupom odvolacieho súdu došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f/ CSP, preto nie je dôvodná.

16. Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP najvyšší súd uvádza, že podľa § 422 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

17. V posudzovanom prípade podala žalobkyňa dovolanie v rozsahu výroku II. napadnutého rozsudku, ktorým odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu zamietol v rozsahu, v ktorom súd prvej inštancie žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 2.498,74 eur s príslušenstvom. Výška minimálnej mzdy bola ku dňu podania žaloby ustanovená nariadením vlády Slovenskej republiky č. 321/2013 Z. z. sumou 352 eur (dvojnásobok tejto sumy je 704 eur a desaťnásobok 3.520 eur). Z uvedeného vyplýva, že podmienka tzv. majetkového cenzu pre prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP by bola splnená len pokiaľ by zároveň išlo o spor s ochranou slabšej strany (§ 422 ods. 1 písm. b/ CSP).

18. Argumentácii žalobkyne, že v konkrétnom prípade ide svojou povahou o spotrebiteľský spor (súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou), nemožno prisvedčiť. Vo všeobecnosti platí, že za spotrebiteľský spor možno považovať spor o akejkolvek otázke týkajúcej sa (vyplývajúcej zo) spotrebiteľskej zmluvy, napríklad či zmluva vznikla, či je platná, či naďalej trvá, ďalej otázky výkladu obsahu spotrebiteľskej zmluvy, posúdenie nárokov z nej vyplývajúcich, ako aj nárokov z jej porušenia a iné. Za spory súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou môžu byť považované aj nároky z bezdôvodného obohatenia (napríklad plnenie v omyle, užívanie cudzej hodnoty či plnenie za iného), nároky z mimozmluvnej zodpovednosti, nároky z nekalej súťaže a nekalých obchodných praktík, nároky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú vadnou vecou a iné.

19. V posudzovanom spore sa žalobkyňa podanou žalobou síce domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, no toto nemá základ v spotrebiteľskej zmluve a ani s ňou nesúvisí. Žalobkyňou tvrdený nárok v celkovej sume na 2.498,74 eur pozostáva z vymoženej náhrady trov súdneho konania v sume 2.396,06 eur, náhrady trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní v sume 86,18 eur a z náhrady súdneho poplatku za vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v sume 16,50 eur, ktoré žalobkyňa uhradila na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 19. novembra 2008, č. k. 45 C 108/2008-78, ktorý bol neskôr zrušený rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 26. septembra 2013, sp. zn. 3 Co 383/2012. Žalobkyňa súvislosť so spotrebiteľským sporom vzhliada v tom, že spor vedený pred Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 45 C 108/2008 mal základ v spotrebiteľskej zmluve, no podľa dovolacieho súdu táto okolnosť nemôže mať žiaden vplyv na povahu ním posudzovaného sporu.

20. Nakoľko sa rozhodnutie odvolacieho súdu týka peňažného plnenia neprekračujúceho výšku desaťnásobku minimálnej mzdy v čase podania žaloby (2.498,74 eur < 3.520 eur), výška predmetu dovolacieho konania neprevyšuje zákonom stanovenú hranicu majetkového cenzu obmedzujúceho prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP pri peňažnom plnení (ratione valoris). Prípustnosť dovolania žalobkyne pre nesprávne právne posúdenie veci je preto podľa § 422 CSP vylúčená.

21. Vzhľadom k tomu, že v dovolaní sa nedôvodne namieta existencia procesného pochybenia podľa § 420 písm. f/ CSP a dovolanie pre nesprávne právne posúdenie veci podľa § 421 ods. 1 CSP je vylúčené podľa § 422 CSP, najvyšší súd dovolanie žalobkyne odmietol ako neprípustné podľa § 447 písm. c/ CSP.

22. V uznesení, ktorým bolo dovolanie odmietnuté nemusí dovolací súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania odôvodňovať (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.